

קורס לעתונאי ספורט

(ליד בית הספר לעתונאות)

קורס ראשון ויחיד בסוגו בארץ שיכשיר עתונאי ספורט לתפקידים יפתח ב-27.4.65.

הלימודים בקורס ייערכו פעמים בשבוע בשעות הערב על מנת לאפשר גם לאנשים עובדים להשתתף בלימודים.

בוגרי הקורס יהיו מצוידים בכל הידיעות הדרושות לעתונאי ספורט: כיצד לסקר ארועי ספורט, כיצד לדווח עליהם, איך מכינים כתבה לעתון, חוקות השיפוט של ענפי הספורט השונים, הספורט בישראל ובעולם, ועוד.

פרטים והרשמה:

כל יום בין השעות 4 אחה"צ עד 7 בערב במשרד בית-הספר בית בני ברית, רח' קפלן, טל. 222830.

ד ת ת

טכניקון

כיתות בוקר וערב

בהירות ומקדמות

לאקסטרנים

השבוע נפתחים קורסים חדשים למועדי הבחינות נובמבר 1965, מרץ 1966 הנערכות מטעם משרד החינוך והתרבות פרטים והרשמה 1-8 בבקר 4-8 בערב

חיפה רח' בלפור 5 מול הטכניון

תל-אביב דרך פ"ת 44 מול בית הדר

תית, היא עובדה חותכת ומשכנעת נגד גזענות, עליונות לאומית וקנאות דתית מכל סוג שהוא.

נישואי-תערובת הם תופעה נפוצה בכל חברה המשוחררת ממשפטים קדומים, והי עובדה שתופעה זו החלה להתפשט בארץ היא רק מעודדת. זהו סימן לקידמה. אין ספק כי התופעה תתפשט ותתגבר עם שיתוף רור האשה הערבית מהשיעבוד המיוחד לה.

פנחס גורדנהר, קרית טבעון
התשובה להצעתו של אריה שחר (העולם הזה 1431), שחברי מערכת העולם הזה יתנו לבנותיהם להתחתן עם ערבים כדי להוכיח שהטפתם למען שוויון-זכויות היא כנה, היא קצרה בתכלית: להילחם לטיבת מישהו — אין פירושו שאתה חייב להינשא לו.

עיקר המאבק הוא למען חיסול ההפליה, הנישול וחוקי-החירום. בעיית נישואי-תערובת היא רק תוצאה מהיחס הכללי אל האזרחים הערביים. כשמאבק זה ישא פרי ויסתיים בניצחון, ממילא תיפתר בעיית נישואי-תערובת. כל אחד יוכל להתחתן כרצונו.

שושנה פדר, חיפה

הגדנ"עים הערביים

בכתבתכם „גם מטאטא יכול לירות“ (העולם הזה 1437) נאמר כי בעיית השתתפותם של התלמידים הערביים בשעורי הגנ"ע התעוררה רק לפני שנה. כתלמיד בבית-ספר תיכון ע"י רוני א' בחיפה, רצוי ני להעיר כי אצלנו התעוררה בעיית זו לפני כארבע שנים.

סלאמה

בית-ספרנו הוא מוסד משותף לע"י רים ולערבים. כולם לומדים יחד, עם אר"תם מורים דאזותה הנהלה. לפני ארבע שנים, כשהערבים, תלמידי הכיתה החמישית, ביקשו להשתתף בשעורי הגנ"ע, הם נתקלו בתשובה שתאמה בדיוק את גירסת משרד-החינוך מן החודש האחרון: הערבים אינם משרתים בצה"ל, ולכן אין טעם שישתתפו בשעורי הגנ"ע.

אני שואל: דהקא משום שהערבים אינם משרתים בצה"ל, מה סכנה יש בהשתתפותם בשעורי הגנ"ע, ביחד עם חבריהם הערביים, איתם הם מבלים בצוותא בלימודים?
אנואר סלאמה, חיפה

צה"ל מופקד על בטחון המדינה, ומשרד החינוך מופקד על חינוך הנוער. לדעתי אין לערבב את התחומים הנפרדים. אך אם מוצאים שני הגופים הנ"ל כי יש לקיים שעורי הגנ"ע במסגרת הלימודים, מוטב שיעשו זאת בצורה אחרת: מסעות וטיולים להכרת הארץ, אמון גופני, צופיות על כל שלוחותיה, טופוגרפיה וכו'.

שיעורים כאלה יתאימו לכולם: לערבים, לערבים ואפילו לאינדיאנים. הם לא יגרמו לשום נזק. ההיפך: שיתוף בין בני העמים בנושאים כאלה, יביא לליכודם וליצירת יחס שווה של אהבת הארץ. את האיומן ברובה נשאיר לחייל, כי ידוע שטירון בצה"ל מסוגל לתפעל רובה תוך זמן אפסי.

הסכנה האמיתית ליחסים בין הערבים והערבים נעוצה במדיניות הממשלה דהקא: כל האזרחים שחיים, אך האזרחים הערביים שונים יותר. אחרת אין להבין מה הסכנה בכך שצעיר ערבי לימד לירות ברובה.

הסכויים שערבי יכחן אלינו את ה"רובה גדולים יותר, אם בגיל בית-ספר נתנו לו מטאטא ביד, קיפחנו אותו והפלינו אותו. ערבי שיגדל בארץ כשחה בכל, ית' יחס אל הארץ כארצו, ולעם בכללותו כי עמו.

מוטב לכן לא לתת להם רובים, לתלמידי הערבים והערבים. תחת שיאחזו ב"נשק, מוטב שיאחזו איש ביד רעהו.

י. ראמון, תל-אביב

שקט בקולנוע

ההפרעות באולמות הקולנוע הפכו לתורפתי-קבע יומיומית. הצעתי: להנהיג באולמות את השיטה הנהוגה בכמה ארצות-חוץ, לפיה נפסקת הקרנת הסרטים עם התגברות ההפרעות, ומוקרת הודעה האומרת כי ההקרנה תתחדש כשישורר שקט באולם.

אהרון כהן, כפר-סבא

מיותר

השורות שנכתבו על אבי המנוח יוסף (המשך בעמוד 6)

הרצון להילחם ולקבל בחזרה את רכושם שאבד.

בהמשך השיחה הם העירו כי יש להם ברבה מה ללמוד מאתנו, וכי יהיה זה ליברכה לעמי המרחב כולו אם יבואו שני הצדדים להסכם, יפרקו את הצבאות וית' מסרו לבניין של שלום.

בתי דגן, הוליבוד, ארצות-הברית

רציפות הדורות

האם מתם לב לדמיון המפליא בין ה"יהודי זיס" בציור העתיק שפירסמתם, ובין קלסתר פניו של מר יהודה זיס, בתמונה

יהודה זיס

יהודי זיס

שהופיעה על שער אותו עתון (העולם הזה 1439)?

גרשון בנדרו, צפת
שתי הפנים של זיס — ראה תמונות.

פאראדוקס

למקרא ידיעות שונות בעתונות, כמו: „הבדואי שהרג...“ „גנב ערבי...“ וכי' אני נזכר במאמריו של הסופר היהודי אהר' העם, שדיבר על ההסכמה הכללית ממנה סובלים היהודים.

הצרה היא שאנשים נוהגים להקיש מן הפרט אל הכלל, ולהוציא מסקנה מחטאיו של אדם בודד על תכונות העם אליו הוא משתייך.

פעם סבלו מכך היהודים. עתה הם נוק'טים אותה שיטה כלפי הערבים.

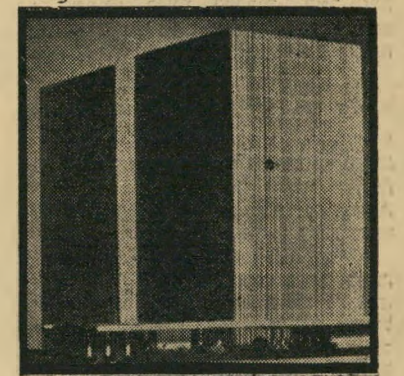
מוחמד ריאן, סטודנט באוניברסיטה העברית, ירושלים

גם הקורא ריאן מקיש מן הפרט אל הכלל, קובע כי היהודים, ככלל, נוקטים בשיטת ההקשה מן הפרט אל הכלל.

בניין הקברות

כתבתם על בית-קברות מודרני, שיוקם בעיר האיטלקית רוזאנו, ושיכלול, בשני גורדי שחקים, 14 אלף יחידות לקבורת מתים (העולם הזה 1435).

השבוע ביקרתי בבית הקברות בירושלים,

מודל בניין הקברות

ביום השנה למותו של קרובי, וראיתי כי קצב הגידול של שטח בית-הקברות הוא מהיר ביותר.

אולי תשובו ותעלו את הבעיה מחדש, כדי להחל לחץ על המוסדות המתאימים, שיחזרו את הרוגמה האיטלקית?

מלכיאל איזיק, ירושלים
צילום התוכנית — ראה תמונה.

למען נשואי תערובת

אני מברך על כל מקרה של נישואי-תערובת. במאוחו הטעם שאני מחייב נישואין בין-עדתיים. המקרה האחרון משרת את מיוזג הגלויות, והראשון את מיוזג העמים. האם לא יתכן כי התהליך ההיסטורי של התהוות העמים יפנה את מקומו לתהליך הפוך של התמוגגותם? האם התהליך של החצי-רות האומה האמריקאית אינו דוגמה של אפשרות כזו?

על כל פנים, ההכרעה של כל אדם כי שאלה כה חשובה, כמו אהבה ונשואין, ללא התחשבות בשייכות הגזעית, הלאומית והד-